

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

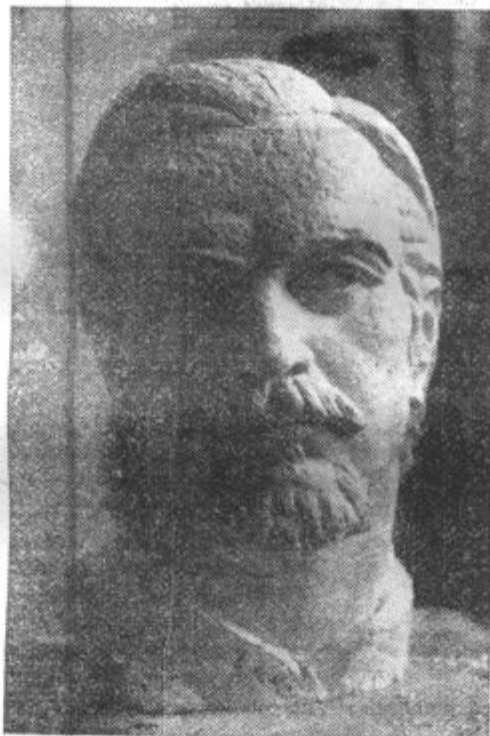
Leto X.

V Ljubljani, dne 8. marca 1934.

Štev. 10.

Zajel je srčni utrip naše zemlje ...

V nedeljo je poteklo 90 let, ko se je rodil pod skromno kmetško streho veliki slovenski pisatelj Josip Jurčič. Jurčičevo ime je zlasti po prvem slovenskem romanu, »Desetem bratu«, prestopilo pragove vseh slovenskih hiš; in menda ga ni slovenskega človeka, ki ne bi poznal velikega oblikovalca slovenske kmetške besede. Josip Jurčič se je rodil 4. III. 1844 na valovitih dolenjskih tleh, na Muljavi pri Krki. Po končani ljudski šoli, ki mu je šla spčetka slabo, se je odpravil na normalko v Ljubljani, katero pa je z odliko končal. Po maturi je krenil na Dunaj, kjer se je vpisal na visoko šolo in poslušal slavistična predavanja. Toda pretrdo življenje je živel, da bi vzdržal. Ko je 1868 prenehal izhajati »Cvetje« in kmalu za njim »Slovenski glasnik«, kamor je Jurčič pošiljal svoje spise, je bil nekako prisiljen, da je začasno prenehal z učenjem in stopil v uredništvo »Slovenskega naroda«, ki so ga prav tedaj ustanovili v Mariboru. Še se je vrnil na Dunaj, kjer je pomagal Stritarju pri »Zvonu«, toda misel na študij je zmerom bolj plahnela. Pod konec 70-ega leta je sprejel so-

Josip Jurčič

Glavo je izdelal eden naših najboljših kiparjev Nikolaj Pirnat

uredništvo lista »Südslavische Zeitunge« v Sisku; po smrti Tomšiča, glavnega urednika SN, pa je nastopil on to mesto in ostal posej vse do smrti (tudi po preselitvi SN v Ljubljano) časnikar; umrl je za pljučno jetiko 1881. leta. Največji prednosti, ki dajeta pisatelju Jurčiču še danes posebno mesto med slovenskimi pripovedniki, sta njegova povezanost s kmečkim ljudstvom in njegov jezik. Jurčič je bil pristen Dolenjec, ki je vzel vsem vplivom podajal v svojih spisih pravo bitje in žitje dolenskega človeka in risal preproste, a učinkovite podobe dolenske pokrajine. Njegovi najznačilnejši spisi, pa naj gre za »Jesensko noč med slovenskimi polharji«, za »Domna«, za »Desetega brata« ali za kaj drugega, izpuhtevajo še danes prijetni vonj domačnosti. Jurčič je ustvaril nekoliko resnično naših likov, ki so vsi po vrsti posneti iz kmečkega življenja in doživljeni v svojskem pokrajinskem okviru Dolenjske. Zato je bil Jurčič naroden pisatelj v najboljšem pomenu in ta častni vzdevak mu ostane trajno. Slava njegovemu spominu!

Prva slika nam kaže kozolec, pod katerim so prvič igrali »Desetega brata« na Muljavi, druga slika pa pisateljevo rojstno hišo na griču nad Muljavo.
(Slike sta vzeli iz Jurčičeve »Življenja in dela«)

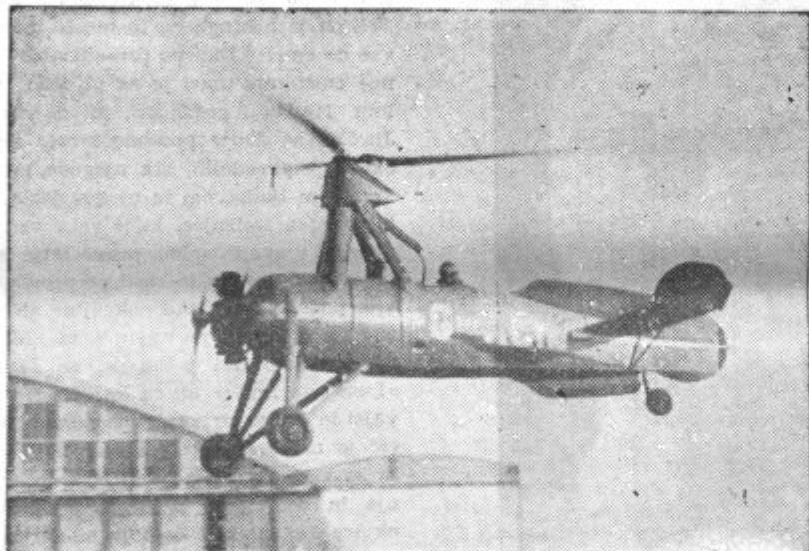
Razgled po

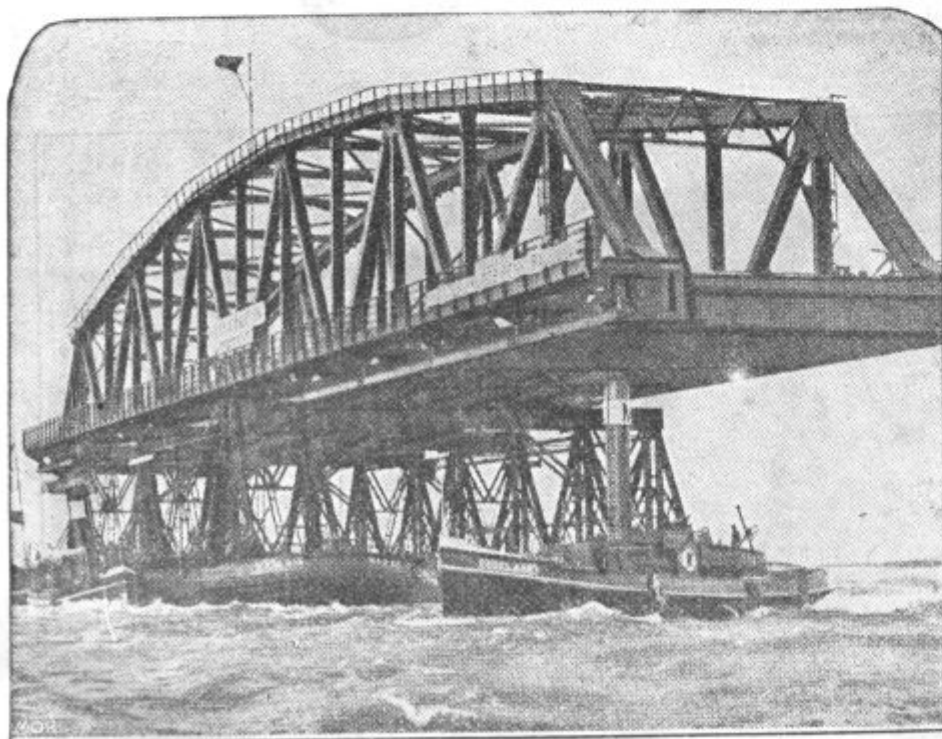
K ROJSTVU JAPONSKEGA PRESTOLONASLEDNIKA. O ceremonijah ob priliki rojstva japonskega prestolonaslednika smo že poročali, danes pa objavljamo sliko, ki kaže, kako se cesarska rodbina zahvaljuje za čestitke prebivalstvu. V sredi mati japonske cesarice, okoli nje principi in princeze.

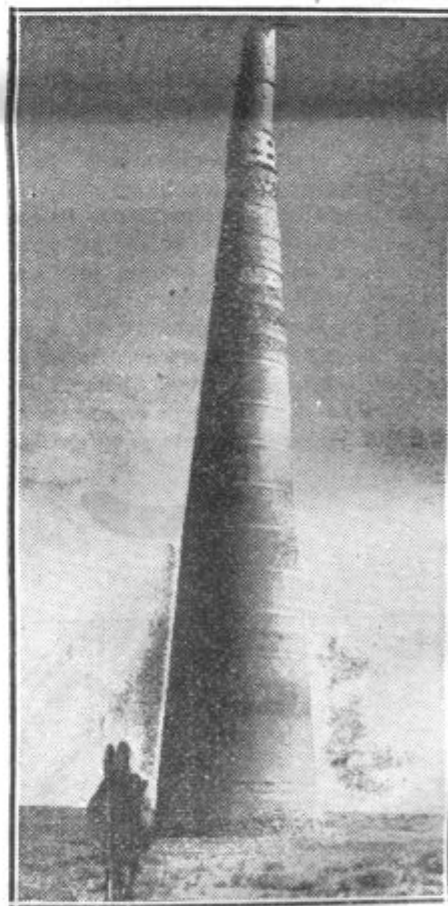
PRED NOVIM AMERISKIM VZLETOM V STRATOSFERO. Major W. E. Kepner, ki namerava s stotnikom Stevensom vzleteti v stratosfero z balonom, ki bo dvakrat večji od ponesrečenega ruskega balona. Pri novem vzletu gre pred vsem za nov višinski rekord.

LETAŁO BREZ KRIL, izum inženjerja de la Cierve med manevri v Villacoublayju

ČUDEN TOVOR. Pravkar so dovršili veliki most pri Muidenu, ki veže Amsterdam z jugom holandske dežele. Da so prepeljali novi most na pravi kraj, so ga morali naložiti na celo vrsto vlačilcev tako, kakor nam kaže slika.

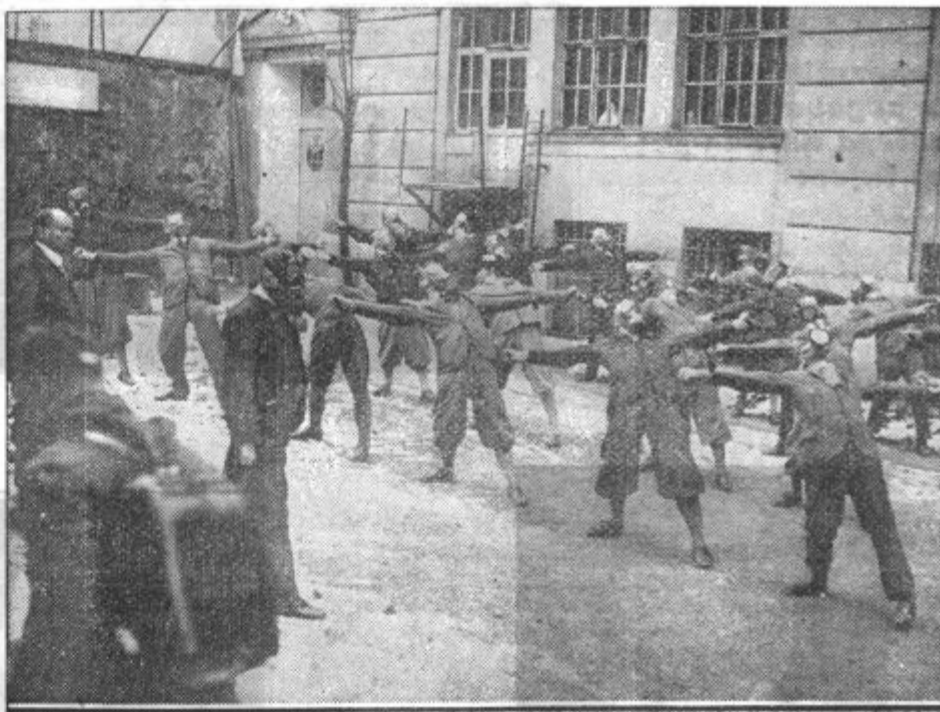

MINARET SMRTI. Z vrha tega stolpa so metali v Samarkandu (osrednja Azija) na smrt obsojena

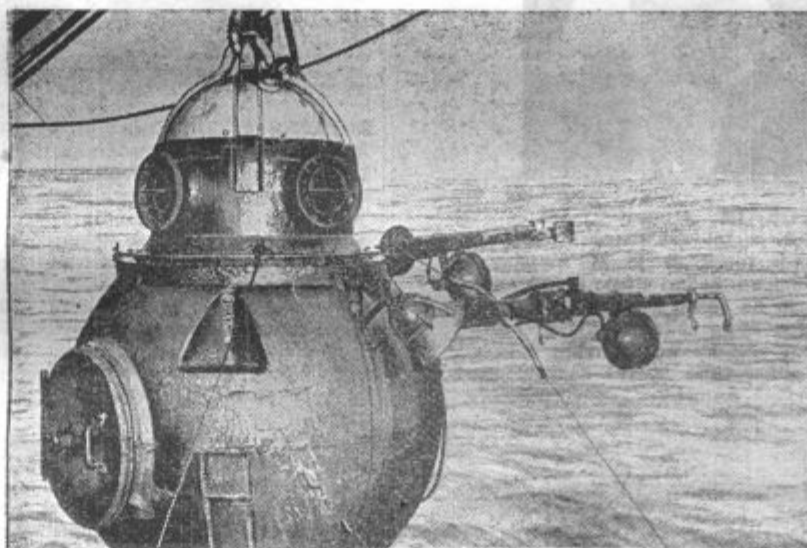
VOHUNKO PROSLAVLJAJO. Japonska učiteljica jezikov šiiru Tokuda v Šanghaju je deležna v svoji domovini velikih časti zaradi uslug, ki jih je izkazala japonski vojski kot vohunka v mandžurski vojni.

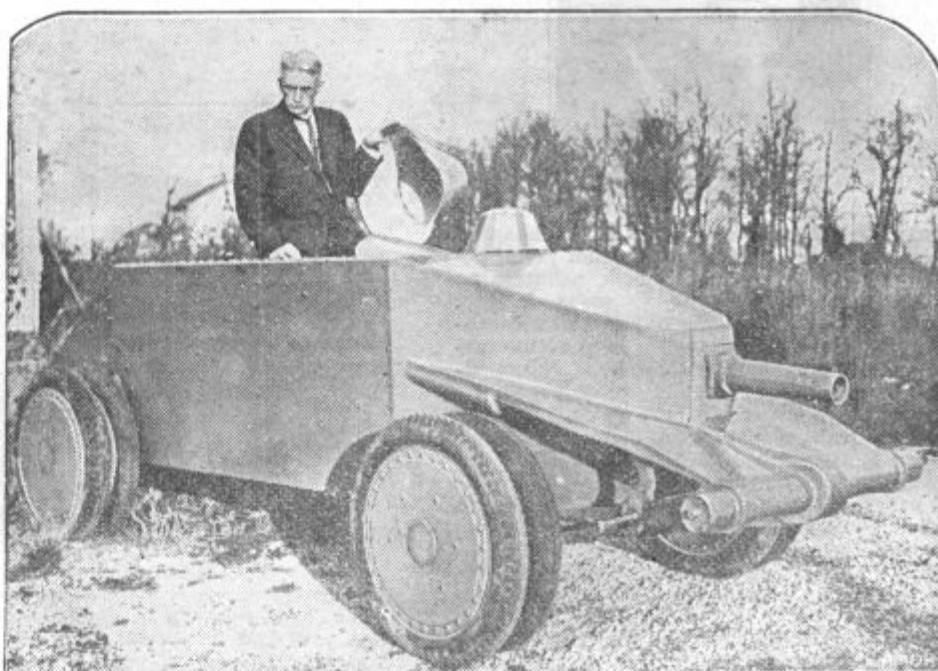
POZOR FLIN! Gojenci dunajske tehnike urijo proste vaje z maskami proti plinu.

VAJE NEWYORSKIH GASILCEV. V gasilski šoli v New Yorku se uče gasilci plezanja na nebotičnike

POTAPLJAŠKI ZVON Z ROKAMI. Američani so zgradili nov potapljaški zvon, s katerim je mogoče doseči globine 135 m. Naprava obstoji iz jeklene krogle, ki z uspehom kljubuje vodnemu pritisku. Iz krogle štrli dve »roki«, ki opravljata najtežavnejša dela. Zgrajeni sta tako skrbno, da lahko pobirata celo novce na morskem dnu. V zvonu je prostora za dve osebi.

NA POTU K RAZOROŽITVI. Ameriški inženjer Walter Christie je zgradil nov tip 1800 kg težkega tanka, ki brzi na ledini s hitrostjo preko 95 km na uro.

Tedenska kronika

**Poborniki
in zagovorniki
našega naroda
na tujem**

Od Nj. Vel. kralja Aleksandra odlikovani predsedniki slovenskih delavskih in podpornih društev v Porurju

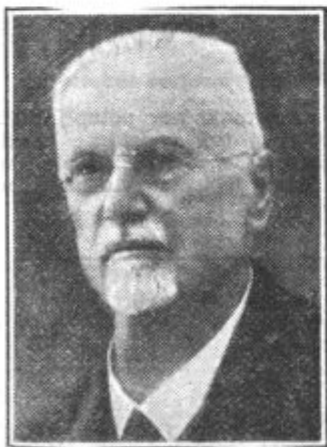
† **FRAN TOVORNIK.** Komaj 27 let je štel in skoro 12 let je bil mariborski gledališki igralec. Pretekli torek se je v mariborski splošni bolnišnici za vedno poslovil od sveta. Za njim žalujejo ne samo žena in dva neposkrbljena otroka, nego tudi njegovi prijatelji, ki so pokojnika poznali kot izredno dobrega človeka. Naj mu ostane svetel spomin med nami!

JUBILEJ RUDARSKÉ MATERE. Preložnikova mama, prava rudarska mati, je izpolnila lansko leto v Hambornu na Westfalskem osemdeseto leto svojega življenja. Rodila se je v prijaznem Laškem pri Celju kot Žoharjeva hči. Leta 1873 se je poročila in kmalu po poroki odšla s svojim možem Preložnikom v Voitsberg, kjer sta ostala do leta 1899, ko sta odšla v Prusijo in se v letu 1903. za stalno naselila v Hambornu. Pred nekaj leti ji je mož umrl. Zdaj je slovenska ženica in vzorna mati sama, za svoja leta nenavadno čvrsta in opravlja še vsa gospodinjska dela. Kljub visoki starosti je še zmerom vestna članica raznih slovenskih društev in podporna članica Slovenskega pevskega in podpornega društva »Triglav« v Hambornu. Od vseh spoštovana zaradi svoje plemenitosti je v Hambornu živ opomin vsem, da svoje rodne zemlje ne smejo pozabiti. Zda, ko se mora sleherni Slovenec braniti pred nekdanjimi grobarji svojega naroda, je ona izjavila, si volasa starka: »Šestdeset let sem že na Nemškem, pa če bi jih še šestdeset bila, pa še bom Slovenka ostala in od tega me ne spravi drugo kakor smrt!« Spominjajmo se te žilavosti našega naroda v tujini!

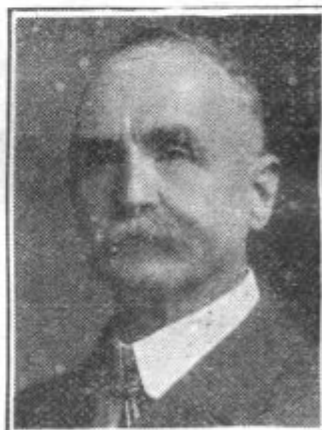
† **FRANC JANKOVIČ.** Preteklo soboto je umrl v Mariboru po vsem štajerskem delu banovine znani zdravnik, bivši minister in narodni borec dr. Franc Jankovič. Rojen je bil v Vitanju 1871. leta ter je deloval kot zdravnik v korist trpečih 35 let med narodom. Velikemu človekoljubu časten spomin, preostanim naše sožalje.

IVAN SKUSEK — 80-LETNIK. Jubilantov je mnogo in smo vajeni, da jih tudi javno pohvalimo. Mnoge po zaslugi dela, nekatere pa zaradi častitljive starosti, ki so jo doživeli. Med prve moramo šteti g. Ivana Skuška, znano ljubljansko korenino, ki je preteklo nedeljo dopolnil svoje 80. leto, še vedno čil in veder. Rodil se je v Radečah. Po dovršenih šolah se je že v svojem 18. letu posvetil finančni stroki in je služboval v Novem mestu, Žužemberku, Metliki, Postojni, Ribnici in Ljubljani. Povsod je zapustil zaradi svojega odkritega in poštenega značaja mnogo prijateljev. Po polnih 60 letih službe je 1931 stopil v pokoj kot ilustrator davčnih uradov. Jubilant je s soprogo Marijo iz znane žužemberške rodbine Nachtigalove vzgojil 9 otrok v poštene in kremenite značaje. Hvala ni niti potrebna, ker je njegovo ime danes znano po vsej Ljubljani in ga vsak pozna kot prijaznega in poštenega starčka. Želimo mu je mnogo let v veselju in zadovoljstvu v krogu družine!

† **ANTON REBEK.** Nedavno je umrl v Trstu umirovljeni namestniški svetnik g. Anton Rebek, bivši sežanski in goriški glavar. Dasi se je poslednja leta umaknil iz javnosti, žalujejo vsi Primorci za njegovo jasno in odločno osebnostjo, ki je osvojila vsakogar, kdor je le imel priliko seznaniti se s pokojnikom.

† **FERDINAND FERJANČIĆ.** Nedavno so položili v Kranju k večnemu počitku okrajnega gozdarja v pokoju g. Ferdinanda Ferjancića. Pokojnik se je rodil 1858 v Idriji kot sin državnega gozdarja in se z veseljem oklenil lepega poklica svojega očeta. Služboval je nekaj časa v Idriji, prišel nato v zasebno službo na Koroško in stopil naposled v državno službo. Kot okrajni gozdar je služboval v Volovskem, v Klanju, Postojni, najdalje pa v Kamniku in v Kranju. Bil je nad vse vesten uradnik, ki se ni strašil nikakih naporov, postrežljiv in ljubeznjiv z vsakomur. Ni bil samo priznani dober strokovnjak, ampak tudi izredno poznavalec in ljubitelj prirode. Še v pokoju je kaj rad pohitel v svoje ljubljene gozdove, katerim je bil posvetil svoje življenje. Bil je mož kremenitega značaja, ki svojega narodnega prepričanja ni zatajil pred nikomur, četudi je moral zato pretrpeti marsikatero krivico. V tem duhu je vzgojil tudi svoje otroke, katerim je bil vzorno skrben oče. Vsem pa je bil drag, odkrit prijatelj in svetovalec. Ohranimo ga v najlepšem spominu!